

bære den økonomiske Politik, udtaler sig i dette dog ret alvorlige Øjeblik lige stik imod hinanden? Vi kan ikke naa til en Forbedring af vor økonomiske Tilstand, til Genoprettelse af vort Pengevæsen, førend der kommer en Ledelse her i Landet, hvori der er Enighed med Hensyn til Opfattelsen af den økonomiske Politik. Jeg anser det for særdeles heldigt, at denne Valutakonference i hele sin Fremstilling ikke er gaaet ind paa at fremsætte Forslag, men kun at skildre Tilstanden, vise, hvad det er, der er i Vejen, og hvad der skal naas, men ikke pege paa Midlet. Jeg anser det for særdeles heldigt, og den Pen, som har skrevet dette, har derfor gjort sig meget fortjent af vort Samfund. Jeg anser det for heldigt, bl. a. fordi enhver maa kunne indse, at det Middel, som duer i Dag, duer maaske ikke i Morgen. Ustandseligt skifter Billedet i Verden. Der har været Øjeblikke, hvor en Importregulering af visse Industriers bestemte Produktion kunde nytte, og hvor derfor ogsaa den høje Regering greb til det i sidste Øjeblik og i en Situation, hvis Detailler jeg ikke skal fremmane igen. Der har været Tidspunkter, er det maaske endnu, hvor en saadan Importregulering til Beskyttelse af Industrier aldeles ikke var nødvendig, hvor den slet ikke vilde passe ind i, hvad der foregaar i Verden.

Det, som Valutakonferencen for Øjeblikket peger paa, er derfor ikke Produktionsvanskeligheder for Industrien, truet af en Konkurrence fra Syd, men det er Importen af unødvendige Varer i al Almindelighed. Det er særdeles heldigt, at der ikke er stillet Forslag, fordi der kan ikke stilles Forslag, som gælder for hele den Periode, hvori disse Forhold skal behandles. Det, der maa kræves, er en Ledelse, som stadig vil se, hvad det er, der virker til Fordærv for Kronen, og anvende overfor dette hver Gang det tjenlige Middel, og det tjenlige Middel maa være det, som ikke samtidig modvirker sin Hensigt; et Middel, der modvirker sin Hensigt, maa være udelukket. Den højtærede Minister har udelukket den generelle Toldforhøjelse. Jeg forstaar ogsaa, at han i Udvalget har udelukket Diskonto-forhøjelsen, og det betragter jeg som heldigt.

Men naar jeg saaledes maa sige, at Lovforslagets Formaal er begrænset, og at hvad der kan ydes udover dette, i Øjeblikket maa staa for os som yderst usikkert, er der dog en Ting, som ogsaa vil ligge i denne Valutaegaliseringsfonds Tilvejebringelse. I det Øjeblik, denne Egaliseringsfond træder i Kraft, vil jo Statens Repræsentanter og

Nationalbankens Repræsentanter og den høje Regering tilsammen kunne se, hvad der foregaar med Hensyn til vor Valuta, de vilse, om dens Kredit i Udlandet betyder, at vi tager Penge ind, som langsomt omdannes til Kroner og ikke atter kan omdannes til den fremmede Mønt, med andre Ord, om de kommer til at virke som et af de udenlandske Statslaan, vi havde i 1920—21. Og det forekommer mig, at vi dog i alt Fald, ligeegyldigt hvorledes vi har maattet bedømme Regeringens Politik hidtil, og hvad vi deraf kan slutte, maa kunne antage, at den Regering, som ser, at der er Ting, som stadig virker ind til Forringelse af Fondsbeholdningen, saaledes at man maa se i Møde det Øjeblik, da den ikke længere kan løse sin Opgave, ikke længere kan holde igen paa det, den skal holde igen paa, maatte lægge alle Ting til Side for at tilvejebringe et Middel til at hindre det, der bragte Ødelæggelsen. Ogsaa derfor mener jeg, at Kursegaliseringsfonden har en pædagogisk, en opdragende Opgave for dem, der i Øjeblikket sidder ved Statsstyrelsens Ror.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi yder principiel Tilslutning til det Lovforslag, her er fremsat, at vi i et Udvalg ønsker Oplysninger om forskellige Forhold, at vi forbeholder os eventuelt at stille Ændringsforslag og ved Forhandling søge at faa disse gennemført, og at vi haaber, denne Forhandling maa kunne fremmes paa hurtigst mulige Maade, men ogsaa paa en forsvarlig Maade, saaledes at Kursegaliseringsfonden meget snart kan træde i Kraft.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borghjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Det var min Mening, straks efter at det ærede Medlem Hr. Pürschel havde talt, at svare ham, men jeg tænkte, det dog maaske var bedst at skaffe mig Sikkerhed for, at mit Svar ogsaa var fuldkommen fundamenteret, og det har jeg nu gjort. Jeg kan ikke anerkende Rigtigheden af det ærede Medlems Referat af, hvad der skete i Aftes for mit Vedkommende, det kan vi senere tale nærmere om, det er en Ting af mindre Betydning, men jeg anerkender altsaa ikke Rigtigheden. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde begaaet det dristigste, han overhovedet kunde tænke sig, det var meget af mig, nemlig at tage disse fem Medlemmer til Indtægt for Importreguleringen, svarer jeg